

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Poznań, 6 sierpnia 2021r.

RPZ.430.1.2021.JM

DECYZJA nr RPZ 5/2021

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu przeciwko Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 275) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie karę pieniężną** w wysokości 50.000 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy zł), stanowiącą równowartość 10.835 euro (słownie: dziesięć tysięcy osiemset trzydzieści pięć euro), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w wezwaniu z dnia 28 stycznia 2021r., w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie przeciwko ww. Spółce postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygn. akt RPZ.405.1.2021

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 735) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia obciążyć Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 14,40 zł (słownie: czternaście zł 40/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2021r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie przeciwko Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie (dalej: Spółka) postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygn. akt RPZ.405.1.2021. Postępowanie wszczęto w związku z otrzymanym zawiadomieniem konsumenta.

Z uwagi na nieudzielenie przez Spółkę informacji żądanych w tym postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2021r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej.

Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu materiał ww. postępowania wyjaśniającego, w postaci:

- postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z dnia 26 stycznia 2021r.
- wezwania Prezesa Urzędu z dnia 28 stycznia 2021r.
- 2 kopert poświadczających nadanie ww. wezwania na adres Spółki oraz jego nieodebranie przez Spółkę
- notatki służbowej z dnia 16 marca 2021r. uznającej za doręczone skierowane do Spółki dwukrotnie wezwanie z dnia 28 stycznia 2021r.

O fakcie zaliczenia tych materiałów w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę pismem z dnia 2 kwietnia 2021r. Pismo nie zostało odebrane przez Spółkę. Zostało zwrócone z adnotacjami: „Awizowano dnia 06.04.21. Awizowano powtórnie dnia 14.04.21. Nie podjęto w terminie 21.04.21”. Przesyłkę uznano za doręczoną z dniem 20 kwietnia 2021r. na podstawie art. 45 w zw. z 44 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 28 czerwca 2021r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z nim oraz złożenia dodatkowych wyjaśnień. Spółka nie skorzystała z tego prawa.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka pod firmą: Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie została wpisana do rejestru przedsiębiorców nr KRS 0000649561 w dniu 29 listopada 2016r. Przedmiotem jej działalności jest m.in. realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków oraz roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych (dowód: wydruk z rejestru przedsiębiorców KRS- k. 11-12 akt).

W toku postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie przeciwko Spółce postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygn. akt RPZ.405.1.2021, pismem z dnia 28 stycznia 2021r. Prezes Urzędu wezwał Spółkę do:

1. wskazania realizowanych aktualnie przedsięwzięć deweloperskich z określeniem ich etapu; w szczególności określenia planowanej daty zakończenia tych przedsięwzięć
2. wskazania przedsięwzięć deweloperskich, które Spółka ukończyła w 2020r.- jeśli taka sytuacja miała miejsce
3. podania, który ze środków ochrony wpłat nabywców z art. 4 ustawy z dnia 16 września 2011r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (t.j. Dz.U. z 2019r. poz. 1805 ze zm.) Spółka stosuje w ramach realizowanych aktualnie przedsięwzięć deweloperskich, który z ww. środków Spółka stosowała w ramach przedsięwzięć zakończonych w 2020r., a jeżeli Spółka nie stosuje/nie stosowała żadnego z tych środków- podania z jakich przyczyn
4. przedłożenia wzorca/wzorców umowy deweloperskiej stosowanych przez Spółkę w ramach realizowanych obecnie przedsięwzięć oraz podanie, od kiedy są wykorzystywane w obrocie z konsumentami
5. wskazania, ile umów deweloperskich Spółka zawarła z konsumentami zgodnie z postanowieniami ww. wzorca/wzorców do dnia otrzymania pisma
6. przedłożenia kopii 3 umów deweloperskich zawartych z konsumentami zgodnie z postanowieniami ww. wzorca/wzorców
7. wskazania, czy w ramach realizowanych przedsięwzięć Spółka wykorzystuje wzorzec/wzorcy umowy rezerwacji; jeśli tak- o ich przedłożenie i podanie, ile umów rezerwacji Spółka zawarła z konsumentami zgodnie z postanowieniami ww. wzorca/wzorców do dnia otrzymania pisma, a ponadto- o przedłożenie kopii 3 umów rezerwacji zawartych z konsumentami

8. wskazania, czy dla realizowanych przedsięwzięć Spółka prowadzi stronę internetową; jeśli tak- o podanie jej adresu
9. przedłożenia wzorów materiałów reklamowych dotyczących realizowanych aktualnie przedsięwzięć deweloperskich, ze wskazaniem dat i miejsc ich rozpowszechniania.

Prezes Urzędu wyznaczył Spółce 14- dniowy termin na wykonanie wezwania. Podstawą prawną skierowanego żądania był art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W wezwaniu Prezes Urzędu pouczył Spółkę, że w przypadku nie udzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro (dowód: pismo Prezesa Urzędu z dnia 28 stycznia 2021r.- k. 4-5 akt).

Wezwanie nie zostało odebrane przez Spółkę. Zostało zwrócone przez pocztę z adnotacjami: „Awizowano dnia 02.02.20. Awizowano powtórnie dnia 10.02.21. Nie podjęto w terminie 17.02.21”. Wezwanie wysłane ponownie do Spółki nie zostało również podjęte. Przesyłka została zwrócona przez pocztę z adnotacjami: „Awizowano dnia 25.02.21. Awizowano powtórnie dnia 05.03.21. Nie podjęto w terminie 12.03.21” (dowód: kopie kopert poświadczających nadanie wezwania oraz jego nieodebranie przez Spółkę- k. 6-8 akt).

Na podstawie art. 45 w zw. z 44 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego Prezes Urzędu uznał przesłane do Spółki dwukrotnie wezwanie za doręczone odpowiednio z dniem: 16 lutego i 11 marca 2021r., pozostawiając je w aktach sprawy. Wyznaczony w wezwaniu 14- dniowy termin udzielenia przez Spółkę odpowiedzi upłynął bezskutecznie w odniesieniu do pierwszej przesyłki z dniem 2 marca 2021r., a w odniesieniu do drugiej z dniem 25 marca 2021r. (dowód: notatka służbowa z dnia 16 marca 2021r. dotycząca uznania wezwania za doręczone- k. 9 akt).

W konsekwencji, postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2021r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych w ww. wezwaniu (dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania z dnia 2 kwietnia 2021r.- k. 1 akt).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (*por. E. Modzelewska- Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz*

orzecznictwo i stanowiska tam powołane). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 162). Walerowicz Investment Sp. z o.o. z siedzibą w Kotlinie jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą m.in. w zakresie realizacji projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków oraz robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. Posiadając status przedsiębiorcy w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Spółka jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego, co wynika z jego zadań w strukturze administracji rządowej. Naruszenie polegające na nieudzielaniu przez przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwania kierowane do niego w trybie art. 50 ust. 1 ww. ustawy utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia Prezesowi Urzędu skuteczną realizację ustawowych zadań, tj. ochronę konkurencji i konsumentów. W toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania wyjaśniającego kluczowe jest pozyskanie dokumentów i informacji niezbędnych do wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy mogą naruszać przepisy tej ustawy. Wszelkie zachowania przedsiębiorcy uniemożliwiające lub utrudniające osiągnięcie tego celu są wymierzone w ochronę konkurencji i konsumentów, a tym samym w interes publiczny.

W niniejszej sprawie występuje interes publiczny w wydaniu decyzji nakładającej na Spółkę karę pieniężną. Należy zaznaczyć, że w ramach postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.1.2021 Prezes Urzędu dwukrotnie przestał do Spółki wezwanie z dnia 28 stycznia 2021r., żądając przekazania wymienionych informacji i dokumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy. Skierowane do Spółki wezwanie odpowiadało wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy. Pismo wskazywało: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierało pouczenie o sankcjach za nieudzielanie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo dwukrotnego przestania wezwania na prawidłowy adres, wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym, Spółka nie odpowiedziała na nie. Wezwanie zwrócono po awizowaniu z adnotacjami „nie podjęto w terminie”. Stosownie do art. 45 w zw. z art. 44 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu uznał ww. wezwanie za doręczone odpowiednio z dniem: 16 lutego i 11 marca 2021r. Począwszy od tych dat rozpoczął więc bieg wyznaczony w wezwaniu 14-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi przez Spółkę, który upłynął bezskutecznie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji

i konsumentów. Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kary na Spółkę przemawiają negatywne skutki, jakie jej zaniechanie wywarło na przebieg postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.1.2021. Skutki te związane są przede wszystkim z niemożnością osiągnięcia zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu postępowania, jakim było pozyskanie bezpośrednio od Spółki informacji i dokumentów odnoszących się jej działań jako dewelopera. Nie budzi przy tym wątpliwości, że żądane informacje i dokumenty mogły być przekazane wyłącznie przez Spółkę.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Wymienione w wezwaniu informacje i dokumenty są niezbędne dla dokonania ustaleń faktycznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym. Ich przekazanie pozwoliłoby Prezesowi Urzędu przede wszystkim na przeanalizowanie wykorzystywanych przez Spółkę w obrocie z konsumentami wzorów umów. W następstwie tej analizy Prezes Urzędu mógłby ocenić, czy zamieszczone we wzorcach postanowienia mogą być uznane za niedozwolone postanowienia umowne w rozumieniu art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego. Wskazanie przez Spółkę realizowanych przedsięwzięć deweloperskich oraz liczby zawartych umów deweloperskich pozwoliłoby z kolei Prezesowi Urzędu na poczynienie ustaleń dotyczących skali działalności Spółki i obszaru rynku, na którym Spółka prowadzi działalność deweloperską. Otrzymując żądane materiały, Prezes Urzędu mógłby także zweryfikować działania Spółki z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 16 września 2011r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (t.j. Dz.U. z 2019r. poz. 1805 ze zm.), w szczególności w zakresie stosowania środków ochrony nabywców. Niezastosowanie się przez Spółkę do wezwania wykluczyło ponadto możliwość skonfrontowania informacji czy dokumentów otrzymanych od Spółki z tymi, które przekazał konsument. Można tym samym uznać, że brak odpowiedzi na wezwanie uniemożliwił Prezesowi Urzędu dokonanie oceny, czy podejmując działania wobec konsumentów Spółka naruszyła bądź nie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie, czy uzasadnione jest wszczęcie przeciwko niej postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów bądź w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Uzasadnione jest zatem uznanie, że zaniechanie Spółki wykluczyło możliwość zgromadzenia niezbędnego w sprawie

materiału dowodowego w odpowiednim terminie, uniemożliwiając przeprowadzenie ww. postępowania wyjaśniającego. Stosownie do art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że Prezes Urzędu nie miał możliwości pozyskania materiałów objętych wezwaniem z innych źródeł, ponieważ jedynie Spółka posiada pełną wiedzę o prowadzonej działalności gospodarczej. Należy także zauważyć, że Spółka nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie nawet po wszczęciu przeciwko niej postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Podkreślenia poza tym wymaga, że materiały wskazane w wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Spółki i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jej stronie. Żądane materiały odnoszą się bezpośrednio do bieżącej działalności Spółki.

Zdaniem Prezesa Urzędu, nie udzielając odpowiedzi na ww. wezwania Spółka umyślnie naruszyła art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka jako przedsiębiorca (profesjonalista) musi zdawać sobie sprawę z obciążającego ją ryzyka, wynikającego z nieodbierania kierowanej do niej korespondencji, w tym ze skutków nieodebrania korespondencji przestanej na jej prawidłowy adres przez organ administracji. Można w związku z tym uznać, że zaniechanie Spółki było nakierowane na uniemożliwienie Prezesowi Urzędu poczynienia potencjalnie obciążających Spółkę ustaleń w sprawie.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 50.000 zł, co stanowi równowartość 10.835 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2020r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,6148 zł. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Spółkę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że stanowi odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

Art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 powołanej ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 ww. ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 264 § 1 Kodeksu postępowania

administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poniesione koszty doręczenia pism Spółce w wysokości 14,40 zł.

Ww. koszty należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 1575 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Spółce przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 755 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy, zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger